

съ това Държавата пристигна почти до днешните си граници въ Европа. Туй бързо развиване на османската сила са извърши въ тридесет години.

Везирът Халилъ-паша быде обвиненъ за споразумѣние съ Христіанитѣ въ вѣрмето на обсадата; зарадъ туй Мухамедъ заповѣда да го хвърлижтъ въ тъмница, а послѣ и да го умъртвижтъ. Той първы поведе тозъ дългъ редъ отъ везири, наказаны съ смъртъ, редъ който окървява лѣтописитѣ на Държавата.

Слѣдъ като са установи и са нареди въ Цариградъ, Султанъ Мухамедъ прѣдприе да распространи царството си и прѣнесе оржжіята си въ Сръбско (1454 г.), дѣто прѣвзе градове Островець и Ново-Бърдо.

Послѣ двѣ години съ 200,000 войска по сухо и 200 кораби по Дунава, той доде да вземе въ обсада Бѣлградъ, който бѣше тогазъ, както видѣхмы, въ унгарскы рѣцѣ. Но върлыитъ Хуняди са впусна върху му, разби турската флота и отпѣди войскаритѣ. Най-подиръ единъ силенъ походъ накара Султана да дигне обсадата и да са оттегли, като остави на бойното поле 24,000 убиты и други военны припасы. Хуняди са радва малко вѣрме на побѣдата си; той умрѣ нѣколко дны послѣ отъ ранитѣ си, като остави унгарскыя престолъ на сына си Матей Корвена.

При това една часть отъ Сърбія останж въ рѣцѣтъ на Османцитѣ, и не рачаше помощта, що ѝ прѣдлагахж Унгарцитѣ, по причинж на умразата що имаше тя срѣщу народитѣ отъ Латинската Църква. По туй вѣрме, краль Георгій умрѣ. По-младыйтъ му сынъ, Лазаръ, пое властѣта, която испълнява около два мѣсецы. Той остави двама братія слѣпы и една сестра, Мурадова вдовица, които са карахж три мѣсецы за наслѣдството му и най-послѣ са обѣрихжж къмъ Султана. Навчасъ великийтъ везиръ Махмудъ-паша нападнж Сърбія и присвои твърдинитѣ на Дунава, отиде да опустошава дори до въ Унгарія и завѣриж са да обсади Семендрія, която и прѣвзе на 8 Ноемв. 1459. Въ двѣ години завоеванъето на Сърбія са свѣрши и тѣзъ странж, коя-